

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1276/2023
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Милутиновић, адвокат из ..., против туженог „Инокс прерада“ д.о.о. Панчево, чији је пуномоћник Бранислав Манић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2516/21 од 08.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2516/21 од 08.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2516/21 од 08.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2516/21 од 08.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П1 147/20 од 10.03.2020. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име неисплаћеног прековременог рада у периоду мај 2010. године – мај 2013. године исплати појединачне износе са законском затезном каматом, ближе одређене ставом првим изреке, те тужилац обавезан да туженом надокнади паричне трошкове у износу од 213.850,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни суд о ревизији одлучи као посебној по члану 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20), предвиђено је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је да тужилац нема право на увећану зараду на име прековременог рада, пошто му је тужени обављени рад преко радног времена компензирао слободним сатима, а тужилац није доставио доказе да постоје прековремени сати који су остали ненадокнађени.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су оне у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама овог суда, које су суштински засноване на битно истоврсним чињеницама и у којима је одлучивано о битно истоврсном захтеву. Осим тога, нема потребе ни за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити ради уједначавања судске праксе и потребе новог тумачења права, због чега је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредби чланова 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У парницама из радних односа у којима се захтев односи на новчано потраживање, меродаван је општи режим за дозвољеност ревизије предвиђен Законом о парничном поступку.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради новчане исплате тужилац је поднео дана 11.06.2013. године, преиначење тужбе извршио је дана 02.12.2019. године повећањем захтева, вредност предмета спора по одредби члана 28. став 1. ЗПП је 273.424,21 динар, који на дан преиначења тужбе не прелази имовински цензус који је потребан за дозвољеност ревизије.

Из изнетих разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**